

Der Hekseberg

*Fragment uit het manuscript
„Mien weeg sjtong op gen Hei”
Vertellingen uit Heerlerheide
door Mya Brennenraedts*

„Mam, wienieë gont vier weer ins noa der Hekseberg?”, bèedelde vier jieëkesjker.

„Es de hei bleujt en 't 'nne daag sjoeën wèër is”, beloafde de mam.

En da koam dèë daag.

Zoeëmer, heet, blauwe hieëmel, sjtroalende zon.

De botramme woerdte gesjmierd, de blèëksjkes en de veldflesje mit thieë en kofte gevuld.

'n Kinnese-familie mit kinger en vier gonge op wèëg. Der Hekseberger-wèëg op, durch geveld. Oos sjoon woerdte al gauw gries van der sjtub. Sjpringentèëre en zingentèëre trokke ver richting Hierewèëg. Links loog de broenkoalviever van Blankevoort. Get wiejer op, links aaf, sjtonge innege ouw leme huskes. Doa urges houw vreuger 'n plakgehuske gesjtange, vertelde de mam. De luuj diej doa-i wonde woare durch de bokkerieësj om zeep gebrach. Gelukkig dat vier neet mieë in dèë tied lèëfde, dach ich.

't Tupke van der berg koste va wied-aaf zieë, 't trok dich op zich aa.

„Gont vier durch 't woeënwage-kamp?” vroege vier gesjpanne aan de mam.

„Nee”, zag mam, „vier pakke 'n anger pèëdje”. Dat pèëdje sjlingerde zich sjtiel tèëge der berg op. Midde op dèë huevel sjtong 'nne tamelek dieke sjtee. Doa gonge vier om de

buert op sjtoa. 't Kos os neet hoeëg genug zieë. Vier keke oet noa de veer windsjtrieëke. Gans wied weg zoge ver de kirktoeres van de durpe en de sjachte van de koele. Zoeë wied es ver zieë kosté sjtrekde zich de hei oet. E fiolet kleed uever 'e donker-greun ongerkleed. De bieje en de hoemele zoemde.

Vuegelkes versjtoke zich tussje de tek van de beûm es vier kome aagesjpronge uever huevelkes en koele.

Os sjoon zakde deep in 't zand van de pèëdjes. Ver moste ze dekker oet-doeë om 't zand d'roet te loate lope.

Ver honge os te sjogkele aan de tej dennetek en sjloge kòòtelebòòt d'raa.

Ver zochte apaarte sjteen. Diej vongste genug, want honderden joare geleje houw de zieë hiej gesjtange, houw pap os vertèld. De sjteen diej op der boam loge woare achter blieëve wiej ze zich truuktrok. Zouw Mozes doa-aa te pas zieë gekomme? vroog ich mich aaf.

Went vier meug woare zochte ver 'e sjoeën plèëtsjke oet langs 'nne graaf, in der sjieëm. De botramme woerdte oetgepak. Ver houwe 'e verzilverd sjuufbèëkerke bie os en 'nne drinkblèëk mit 'nne sjtop en 'n hingkselke. Ver neumden 't 'e meûtje. In beer- of ranjaflesje zoot thieë, koffie en... ranja.

Wat 'n rus. Der tied sjtong sjtil. Ver lagten os lank-oet in 't drueg graas.

Mit allerhande kroepende en vlegende deerkes woare ver vertroewd. Op rupsje en sjlekke woar ich neet zoeë gek.

Soms sjprong inne van de kinger
kèèkentèëre op.
„Auwieë! Ich zit in 'n
oamzèèke-nes!“ In tied va nieks zoot
me van onger tot boave vol. En
sjtèèke doge diej kringe ooch. Ze
moste wèere aafgesjlage en da woerd
gaww 'n anger plèètsjke opgezoch.
In diej mechtige natuur kosse ver
rulse wiej de wille. Vier plukde de
sjunste sjtruuksjkes hei om mit hevesj
te numme. Dat woar gee
„plundere“. Doew woar mieë es
genog hei, ze greujde nog helder aa
es vier ze plukde. Der angere daag
vloch mam van diej hei 'e sjiek
kölfke. 't Hingksel woerd mit 'ne
zieje sjtrik verseerd.
De zon zakde aan der hieëmel. „Ver
moste mer 'ns opsjtappe“, zag mam,
diej in gedachte de buut al gereed
zoog sjtoa, want ver woare sjmierig
en besjwit.

Vier houwe waal wille blieve, op diej
hei. Der oer-miensj in os woar
wakker gerope. Vier woare èè
gewoeëre mit de natoer.
Op wèeg noa heem lepe ver ummer
langzamer. Ver woare meug en
houwe pien aa gen veut. Ze brende
en gleujde zoeë dat ver ze heem
gaww in 'nne tob water sjtoke. Noa
'n groeëte sjoerbuert sjlepe ver wiej
de roeëze.
Moande denoa woerdte ver aan dèè
daag herinnerd es ver 't gevlochte
kölfke in 't midde van der dusj in de
gow kamer zoge sjtoa.

Voor authenticiteit van het Heerlerheids dialect
onder supervisie van Otto Vandeberg.

Heerlerheide

Mya Brennenraedts